

Reseberättelse november 2019 – Uong-Bi, Vietnam

Jag fick efter generöst bidrag från Odd Fellow-orden möjlighet att följa med min kollega dr. Magnus Becker och LKG-teamet i Malmö till Swedish Vietnamese Hospital i Uong-Bi, Vietnam, under vecka 48 år 2019. Man har under flera år åkt till samma sjukhus, en gång om året, för att hjälpa till att bygga upp en fungerande LKG-vård där. Kollegorna i Vietnam har också fått möjlighet att komma till Malmö för att inspireras av hur samma vård fungerar här. Under årets resa deltog jag, dr. Becker, LKG-koordinator Annika, samt vår tolk Xuan. Vi tillbringade en vecka på plats i Vietnam. Resan gick till Hanoi där vi nästkommande dag hämtades av våra kollegor från sjukhuset och åkte de ca. tre timmarna till Uong-Bi.

Uong-Bi är en stad med drygt 100 000 invånare där SIDA under 80-talet finansierade byggandet av ett sjukhus som sedermera övergått helt i vietnamesisk ägo. Man har fortfarande kontakt med Sverige inom flera områden, inte bara LKG-vården, och vi träffade exempelvis kollegor som var där för att bidra till utvecklingen av den palliativa vården på sjukhuset. Sjukhuset är stort och har ca. 1000 sängplatser. Deras LKG-team består av två kirurger som lärts upp av dr. Becker under flera år, en anestesilog samt LKG-koordinator. Man hade inför vårt besök rekryterat patienter och gjort en förberedande screening för att identifiera vilka som kunde vara aktuella för operation. Första dagen gjorde vi en andra screening och identifierade nio patienter för operation. Dessa barn opererades under de nästkommande tre dagarna, och totalt genomförde vi fyra primära läppplastiker, fyra primära gomplastiker och en bentransplantation. De patienter som inte opererades selekterades bort bland annat pga. för ung ålder, för dåligt tandstatus och behov av tandreglering.

Utöver operationerna fick vi möjlighet att besöka två patienter som tidigare opererats och deras familjer. Dessa besök gav en uppfattning om hur våra insatser påverkar deras liv även på längre sikt vilket naturligtvis var mycket inspirerande. Jag, som besökte sjukhuset för första gången, fick även en inblick i själva sjukvårdssystemet i Vietnam, hur vården bedrivs på avdelningarna, och de svårigheter som finns. Bland annat har man problem att hitta de patienter som behöver opereras, och få dem att komma till sjukhuset för att få vård. Där spelar LKG-koordinatorerna en stor roll, och man arbetar t.ex. mycket med att nå ut till primär- och förlossningsvården för att informera om diagnosen och den vård som erbjuds. Många barn opereras av utländska läkare exempelvis via Operation Smile, vilket är väldigt bra, men det vore givetvis bäst om den inhemska vården nådde till den nivå att man själva identifierar, opererar och följer upp patienterna. Detta är en av anledningarna till att jag tycker att vårt projekt är viktigt, eftersom det fokuserar på att utveckla den lokala vården och lära upp kollegorna på plats så att deras verksamhet ska kunna fortgå även när vi inte är på plats. Lovande tecken var t.ex. att man opererat ett antal patienter under året och att man hade arbetat hårt med att hitta och screena de barn som var i behov av operation innan vår ankomst. Jag fick också se hur mycket mer utmanande det är att verka och operera under förhållanden som inte riktigt är på den nivå vi har i Sverige, både vad gäller förhållandevis enkla saker som instrument och belysning på operationssalen och mer hälsorelaterade aspekter såsom tidigare nämnda kariesbesvär och sämre nutritionsstatus hos barnen.

Veckan innebar mycket arbete, men också lite fritid där jag fick tillfälle att bekanta mig mer med Vietnam och med både svenska och vietnamesiska kollegor. Sammanfattningsvis var det en mycket rolig och givande vecka för mig, och jag är glad att jag fick möjligheten att åka. Som ung läkare i början på min karriär fick jag ytterligare fördjupa mig i LKG-vården, och framför allt fick jag se vilken stor skillnad både detta projekt och andra insatser kan göra för många människor. Jag tar med mig en

ökad förståelse för utmaningarna med att bedriva vård både i Sverige och i andra länder, många nya bekansksaper och kontakter, och en motivation att fortsätta utvecklas och bidra. I det större perspektivet tror jag att hela teamets insatser kommer att göra stor skillnad i de opererade barnens liv, och i längden hoppas och tror jag att man kan bidra till en bättre LKG-vård för många barn och familjer i Vietnam. Jag hoppas att jag kommer få tillfälle att återvända i framtiden.

Måns Cornefjord